

קרב בְּלָנָם

מאנגלית: רונן סוניס

רוברט סאותי הוא משורר אנגלי שהתחיל כיוצר רומנטי רדיקלי אך התמסד עם השנים. נודע בעיקר בזכות הבלדות שלו, ובגרסה המקורית לסיפור המופר היום כ"זהבה ושלושת הדובים".

הִיָּה זֶה עֶרֶב קִיץ
וְקֶסֶפֶר נַח מְעַט
בְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ הַחֲמִים
לִיד צְרִיפּוֹ הַקָּטָן,
שֵׁם שַׁחֲקָה בְּגִנְתּוֹ
גַּם וִילְהִלְמִינָה נִכְדָּתוֹ.

מוֹלָה אַחִיָּה פִיטְרָקִין
גְּלָגַל דְּבַר עֵגֶל
אוֹתוֹ מְצָא בְשַׁעַת מְשַׁחֲקָה
בְּפֶלֶג עַל הַחוּל;
"אוֹי, מַה מְצָאתִי שֵׁם בַּחוּל,
כָּל כֶּךָ חֲלָקָה, גְּדוּלָה, עֵגֶל?"

הַבֵּיט הַסֵּב בְּמַצִּיאָה
בְּעוֹד נִכְדוֹ מִמֵּתִין,
הַנִּיד רֵאשׁוֹ בְּאַנְחָה
וְשַׁח לְפִיטְרָקִין:
"זוֹהִי גְּלָגַלַת שֵׁל חֵיל
שְׁמַת בְּקֶרֶב הַמְהַלָּל."

לא חסרות פה גלגלות,
רבות כמוה יש;
אני נתקל בהן בגן
או כשאני חורש;
כי אלפים נפלו חלל
בנצחון המהלל".

"ספר על מה הם נלחמו"
הפציר בו הילדון,
ווילהלמינה פֶּעֶרָה
עינה בתמהון;
"ספר, ספר לנו על מה
היתה בכלל המלחמה".

"הצד של אנגליה הכה
בצד הצרפתי;
על מה היתה המלחמה?
נשגב מבינתי;
אך לא חשוב את מי תשאַל,
הנצחון עוד מהלל".

הורי מבלגם – הם שכנו
לחוף הפלג שם,
וכשביתם נשרף באש
הם נסו על נפשם;
הם נדדו עם בנם הקט
ולא מצאו להם מפלט.

באש וחרב השחתה
הארץ לארבה,
נשים גועו בהריון
ואם ותינוקה;
כך מסתים בדרך כלל
כל נצחון שמהלל.

מֵרָאָה זֹעָה נִגְלָה לְכָל
כְּשֶׁתָּמוּ הַקְּרִבוֹת;
אֶלֶּפֶי גֵוִיּוֹת שָׁכְבוּ דוּמָם,
בְּשֶׁמֶשׁ נִרְקְבוֹת;
כֶּף מִסְתִּים בְּדֶרֶךְ כָּלֵל
כָּל נִצְחוֹן שְׁמֵהֶלֶל.

הֵיִדֵד לְשֶׁר מִמְרָקְבוֹרוֹ
וְלִנְסִיךְ יוֹג'יִן".
אָךְ וִילְהִלְמִינָה נִבְעַתָּה:
"קִשָּׁה לְהֶאֱמִין!"
"לֹא, לֹא, יִלְדָה – כָּל זֶה נִכּוֹן,
גְּדוֹל הָיָה הַנִּצְחוֹן.

כָּלֵם שִׁבְחוּ אֶת הַדְּכֵס
וּמִשְׁבָּחִים מֵאֹז".
אָךְ פִּיטְרָקִין שָׁאֵל: "הֵאֵם
יֵצֵא מִתּוֹק מְעוֹז?"
"אֵינִי יוֹדֵעַ זֹאת, אֲבָל
הַנִּצְחוֹן עוֹד מְהֻלָּל".